nieuws

Veertien ton tarwe per hectare: fictie of realiteit?

nieuws

Hoewel tarwe een theoretisch opbrengstpotentieel heeft van misschien wel 20 ton en zaadfirma's er hun hand niet voor omdraaien om een oogst van meer dan 13 ton in het vooruitzicht te stellen, moeten landbouwers in de praktijk met veel minder tevreden zijn. De gemiddelde tarweopbrengst schommelt in Vlaanderen en Wallonië rond 10 ton. Boeren wisselen wel eens opbrengstcijfers uit maar zo fanatiek als in Groot-Brittannië zijn ze daar niet in. Volgens Farmers Weekly is er in Sussex, het zuiden van het land, een nieuw record van 14,1 ton per hectare gevestigd. Zo'n hoge graanopbrengsten worden meestal alleen na de zondagmis op café gerealiseerd, maar dit zou wel eens waar kunnen zijn. "Ook in ons land werd deze zomer regelmatig melding gemaakt van uitschieters van 12 en 13 ton tarwe per hectare", weet Jean Maertens van graanhandelaarsfederatie Synagra.

21 AUGUSTUS 2015 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:23

Lees meer over:
akkerbouw

Hoewel tarwe een theoretisch opbrengstpotentieel heeft van misschien wel 20 ton en zaadfirma's er hun hand niet voor omdraaien om een oogst van meer dan 13 ton in het vooruitzicht te stellen, moeten landbouwers in de praktijk met veel minder tevreden zijn. De gemiddelde tarweopbrengst schommelt in Vlaanderen en Wallonië rond 10 ton. Boeren wisselen wel eens opbrengstcijfers uit maar zo fanatiek als in Groot-Brittannië zijn ze daar niet in. Volgens Farmers Weekly is er in Sussex, het zuiden van het land, een nieuw record van 14,1 ton per hectare gevestigd. Zo'n hoge graanopbrengsten worden meestal alleen na de zondagmis op café gerealiseerd, maar dit zou wel eens waar kunnen zijn. "Ook in ons land werd deze zomer regelmatig melding gemaakt van uitschieters van 12 en 13 ton tarwe per hectare", weet Jean Maertens van graanhandelaarsfederatie Synagra.

Met het graan goed en wel in de schuur is het leuk napraten over de opbrengst. In Groot-Brittannië hebben ze daar een handje van weg. Ieder jaar opnieuw wacht men spannend af of het opbrengstrecord gebroken wordt. Deze zomer zou een landbouwer uit het graafschap West-Sussex daarin geslaagd zijn. De man meldt dat hij 14,13 ton wintertarwe dorste van een perceel van 36,6 hectare en 14,08 ton per hectare van een ander 24,2 hectare groot perceel. Een officieel record is er niet, metingen om de correctheid te verifiëren evenmin. Maar het houdt landbouwers en Britse landbouwmedia zoals Farmers Weekly wel bezig. Het vorige officieuze record (13,41 ton per hectare) stond op naam van een akkerbouwer uit Norfolk.

Farmers Weekly tracht het geheim van de nieuwe recordhouder te ontrafelen. Nick Baird combineert akkerbouw met varkenshouderij zodat hij al jarenlang varkensdrijfmest toepast op zijn gronden waar granen afgewisseld worden met andere teelten. In de tarwe gebruikt hij minerale meststoffen. Voor het eerst koos hij voor vloeibare stikstof in plaats van een korrelmeststof. Vernieuwender is dat die kunstmest plaats specifiek toegepast werd met behulp van gps en sensoren. Er werd

bemest volgens advies op basis van bodemstalen. In plaats van de in ons land gebruikelijke drie giften werd de stikstof in vier keer toegediend. De totale gift bedroeg 250 kilo stikstof per hectare, meer dus dan de 200 (zandgrond) of 215 eenheden stikstof (andere grond) die in Vlaanderen toegelaten zijn voor wintertarwe.
Dat Baird zijn tarwe bijzonder intensief teelde, blijkt ook uit de vier fungicidentoepassingen gedurende het groeiseizoen. Of hij na aftrek van al zijn (extra) kosten meer verdient met deze werkwijze komen we niet te weten. Je kan de correctheid van zelf gerapporteerde opbrengsten in twijfel trekken, maar ruim 14 ton tarwe per hectare is niet noodzakelijk een kwakkel. Door betere tarwevariëteiten en het finetunen van de teeltpraktijk wordt een gemiddelde opbrengststijging van 1 à 1,5 procent per jaar gerealiseerd. “Toen ik begon in 1976 was men tevreden met een tarweopbrengst van 7 ton per hectare. Ondertussen is dat gestegen naar een gemiddelde opbrengst van iets meer dan 10 ton”, vertelt Jean Maertens van Synagra, de Belgische beroepsvereniging van de graanhandelaars. De precieze opbrengstcijfers zullen binnenkort door Synagra bekendgemaakt worden.
De tarweoogst was dit jaar uitzonderlijk goed in ons land. Hoewel iedereen vreesde dat de droogte een effect zou hebben op de korrelvulling werden de zeer goede opbrengsten uit 2014 nog eens vlotjes met 10 procent verbeterd. “Zowel in Vlaanderen als in Wallonië waren de resultaten goed. Regelmatig werd melding gemaakt van 12 tot 13 ton tarwe hectare.” Net zoals in Groot-Brittannië zijn het de boeren zelf die deze topopbrengsten rapporteren. Het is dus niet uitgesloten dat de realiteit soms wat aangedikt wordt. Geen landbouwer die het ons wil bevestigen, maar graanopbrengsten durven al eens stijgen na enkele glazen gerstenat in het dorpscafé. En wanneer de buurman een recordopbrengst signaleert, kan je hem met een handigheidje – een perceel wat kleiner inschatten – makkelijk de loef afsteken.
Vaak zijn recordopbrengsten gewoon waar en dan is dat aan een combinatie van factoren te wijten. Het opbrengstpotentieel van tarwe stijgt beetje bij beetje, maar volgens Jean Maertens van Synagra staat of valt een topopbrengst nog altijd met de weersomstandigheden. “Die moeten goed zijn bij de uitzaai en tijdens de rest van het seizoen, tot en met de oogst. Vorig jaar en dit jaar opnieuw kennen we zo’n seizoen en zien we de opbrengst tweemaal met een sprong van 10 procent verbeteren.” Het enige wat de opbrengst in zulke jaren kan drukken, is de strenge mestwetgeving in Vlaanderen. Maertens: “Boeren beperken de stikstofbemesting uit vrees voor een te hoog nitraatresidu. Daardoor riskeren we een terugval in opbrengst en kwaliteitsproblemen. Voor het eiwitgehalte in de korrel is de laatste stikstofgift erg belangrijk, maar net daarop gaan graantelers besparen. In totaal dienen ze slechts 200 eenheden stikstof per hectare toe terwijl de plant meer dan 300 eenheden stikstof nodig heeft voor opbrengsten van 12 en 13 ton per hectare.”
Een hoge opbrengst per hectare is overigens geen garantie op een goed financieel resultaat. Spelt is daarvan een goed voorbeeld. In 2014 besloten heel wat landbouwers om spelt in plaats van tarwe uit te zaaien omdat de speltprijs de voorbije seizoenen duidelijk hoger lag nu die oude graansoort een revival maakt in brood. Door de grote toename van het speltareaal in binnen- en buitenland en de veel kleinere vraag van maalderijen, vooral omdat Duitsland wegviel als grote afnemer, is er van een spelthausse momenteel bitter weinig te merken. “Het areaal spelt steeg in Wallonië naar 19.254 hectare en in Vlaanderen naar 1.665 hectare. Ter vergelijking, in 2013-2014 werd er bij ons minder dan 500 hectare spelt geteeld.” Voor een aantal nieuwe spelttelers had dat hele nare gevolgen. Zij kregen van hun graanhandelaar te horen dat er geen markt is voor spelt en hun oogst niet geaccepteerd zou worden. Jean Maertens verduidelijkt dat zijn leden geen andere keuze hadden: “Sommige Synagra-leden hebben geen afzet voor spelt en anderen wisten niet waar ze het grotere aanbod moesten stockeren naast de overschotten van vorige campagne. Dat stockageprobleem wordt in de hand gewerkt door het laag soortelijk gewicht van spelt. Voor hetzelfde gewicht heb je een dubbel zo groot volume en dus ook meer plaats nodig.”

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |